

Strafzaken over 2011
Datum uitspraak: 20 oktober 2011
Zaaknummer: H-142/2011
Parketnummer: 100.00188/10
Tegenspraak

Vonnis no.
fw

**GEMEENSCHAPPELIJK HOF VAN JUSTITIE
van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en
van Bonaire, Sint Eustatius en Saba**

S T R A F V O N N I S

gewezen op het hoger beroep, ingesteld tegen het vonnis van het Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten van 1 juli 2011 in de strafzaak tegen de verdachte:

Owen Robert Francis VELASQUEZ,
geboren op 26 februari 1945 op Sint Maarten,
wonende in Sint Maarten, Kanaalsteeg 1.

Procesgang en onderzoek van de zaak

Dit vonnis is gewezen naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting in eerste aanleg van 15 juni 2011, zoals daarvan blijkt uit het proces-verbaal van die terechtzitting, alsmede van het onderzoek op de terechtzitting in hoger beroep van 29 september 2011 in Sint Maarten.

Het Hof heeft kennis genomen van de vordering van de (waarnemend) procureur-generaal, mr. A.C. van der Schans, en van hetgeen door de verdachte en diens raadsliden, mrs. J.G. Bloem en E.F. Sulvaran, naar voren is gebracht.

De procureur-generaal heeft gevorderd dat het Hof het vonnis waarvan beroep zal vernietigen en, opnieuw rechtdoende, aan de verdachte een gevangenisstraf zal opleggen voor de duur van achttien maanden waarvan zes maanden voorwaardelijk, met een proeftijd van twee jaar en met aftrek van voorarrest.

In eerste aanleg is de verdachte van het tenlastegelegde vrijgesproken.

De officier van justitie heeft hoger beroep ingesteld.

Tenlastelegging

Aan de verdachte is ten laste gelegd:

dat hij, op of omstreeks 7 maart 2010, op het Nederlands Antilliaanse gedeelte van het eiland Sint Maarten, door feitelikheden Laura Molina heeft gedwongen tot het ondergaan van handelingen die bestaan of mede bestaan hebben uit het seksueel binnendringen van het lichaam van die Molina welke feitelikheden hebben bestaan uit

- het op slot doen van de slaapkamerdeur en/of

- het (plotseling) van achteren omhelzen van die Molina en/of
 - het uittrekken van de (boven)kleding van die Molina en/of het naar beneden trekken van de broek van die Molina en/of
 - het omdraaien van die Molina zodat zij met haar rug op bed kwam te liggen en/of
 - het negeren van de opmerkingen van die Molina dat hij, verdachte, moest stoppen en/of het zeggen dat die Molina stil moest zijn en/of
 - het zodanig voor het bed gaan staan, dat die Molina zich niet aan zijn handelingen kon onttrekken en/of
 - met zijn volle gewicht tegen die Molina aanleunen en/of aanduwen, zodat zij niet weg kon en zij zich niet aan de handelingen van verdachte kon onttrekken
- en hebbende die (andere) handelingen en dat seksueel binnendringen bestaan uit
- het (plotseling) van achteren omhelzen van die Molina en/of
 - het wrijven over de binnenzijde van de dijbenen van die Molina en/of het duwen van zijn handen tussen de dijbenen van die Molina en/of
 - het kussen van de buik van die Molina en/of
 - het met zijn tong in de vagina van die Molina is gegaan en/of
 - het stoppen van een of meerdere vingers in de vagina van die Molina en/of
 - het uit zijn broek halen van zijn penis en/of (daarbij) zeggen: "Let me do it quick";

Subsidiar, indien het vorenstaande niet tot een veroordeling kan leiden:

dat hij, op of omstreeks 7 maart 2010, op het Nederlands Antilliaanse gedeelte van het eiland Sint Maarten, door feitelijkheden Laura Molina heeft gedwongen tot het ondergaan van ontuchtige handelingen,

welke feitelijkheden hebben bestaan uit

- het op slot doen van de slaapkamerdeur en/of
- het (plotseling) van achteren omhelzen van die Molina en/of
- (vervolgens) het omdraaien van die Molina zodat zij met haar rug op bed kwam te liggen en/of
- het negeren van de opmerkingen van die Molina dat hij, verdachte, moest stoppen en/of het zeggen dat die Molina stil moest zijn en/of
- het zodanig voor het bed gaan staan, dat die Molina zich niet aan zijn handelingen kon onttrekken en/of
- met zijn volle gewicht tegen die Molina aanleunen en/of aanduwen, zodat zij niet weg kon en zij zich niet aan de handelingen van verdachte kon onttrekken

en welke ontuchtige handelingen hebben bestaan uit

- het (plotseling) van achteren omhelzen van die Molina en/of
- het uittrekken van de (boven)kleding van die Molina en/of het naar beneden trekken van de broek van die Molina en/of
- het wrijven over de binnenzijde van de dijbenen van die Molina en/of het duwen van zijn handen tussen de dijbenen van die Molina en/of
- het kussen van de buik van die Molina en/of
- het met zijn tong in de vagina van die Molina is gegaan en/of
- het stoppen van een of meerdere vingers in de vagina van die Molina en/of
- het uit zijn broek halen van zijn penis en/of (daarbij) zeggen: "Let me do it quick";

Ontvankelijkheid openbaar ministerie

De verdediging heeft betoogd dat het openbaar ministerie niet-ontvankelijk in de vervolging dient te worden verklaard. Daartoe is aangevoerd, samengevat, dat het proces verbaal houdende de verklaring van de aangeefster in strijd met artikel 186 Sv pas op 30 maart 2010 door de officier van justitie is opgemaakt en ondertekend terwijl aangeefster reeds op 22 maart 2010, dus acht dagen eerder, aangifte had gedaan.

Verder zou dat niet in de eigen bewoordingen van aangeefster zijn geschied maar zou er een “sappig” verhaal van zijn gemaakt. Tenslotte zijn er geen handgeschreven aantekeningen van de aangifte bewaard en aan het dossier toegevoegd. Door deze gang van zaken is het vervolg-onderzoek besmet. Volgens de verdediging is sprake van een ernstige onherstelbare normschending waardoor doelbewust of met grove veronachtzaming van de belangen van de verdachte aan zijn recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak is tekort gedaan.

Het Hof stelt voorop dat de norm van artikel 186 Sv specifiek is gericht tot de opsporingsambtenaren genoemd in artikel 184 lid 1 en 185 Sv en niet tot de officier van justitie, die in het onderhavige geval het proces-verbaal van aangifte heeft opgemaakt. Verder wordt overwogen dat het in artikel 186 Sv vervatte voorschrift dat een proces-verbaal “ten spoedigste” wordt opgemaakt niet verplicht tot onmiddellijke verbalisering maar slechts dat dit gebeurt zo spoedig als het onderzoek redelijkerwijze toelaat. In het onderhavige geval heeft de officier van justitie bovenaan in het proces-verbaal van aangifte gerelateerd waarom niet direct op 22 maart 2010 tot opmaking en ondertekening daarvan is overgegaan. Meer specifiek wordt daarin vermeld dat op die datum met aangeefster is afgesproken dat zij haar keuze voor aangifte - in verband met de publieke bekendheid van de verdachte - nogmaals zou overdenken en dat de verbalisant ondertussen haar verhaal op papier zou zetten en dat na enkele dagen aan aangeefster per email zou toesturen. Bij deze gang van zaken is aan het voorschrift van artikel 186 Sv, voor zover dat al van toepassing is op de officier van justitie, ruimschoots voldaan. Er bestaat voorts geen - geschreven of ongeschreven - norm die voorschrijft dat de verklaring van een getuige zo veel mogelijk in diens eigen bewoordingen moet worden opgenomen. Zo’n norm bestaat slechts ten aanzien van de verklaringen van de verdachte (zie artikel 50 lid 3 Sv). Verder is niet aannemelijk dat het proces-verbaal geen getrouw beeld geeft van hetgeen aangeefster heeft verklaard, waarbij er op wordt gewezen dat het proces-verbaal op elke pagina door haar is ondertekend. Evenmin bestaat er een norm die voorschrijft dat eventuele handgeschreven aantekeningen van de verklaring van een getuige dienen te worden bewaard. Van enige normschending is derhalve geen sprake. Niet-ontvankelijkverklaring van het openbaar ministerie is dus niet aan de orde.

Vonnis waarvan beroep

Het vonnis waarvan beroep kan niet in stand blijven, omdat het Hof tot andere beslissingen komt.

Bewezenverklaring

Het Hof acht bewezen hetgeen aan de verdachte primair is ten laste gelegd, met dien verstande:

dat hij, op of omstreeks 7 maart 2010, op het Nederlands Antilliaanse gedeelte van het eiland Sint Maarten, door feitelijkheden Laura Molina heeft gedwongen tot het

ondergaan van handelingen die bestaan of mede bestaan hebben uit het seksueel binnendringen van het lichaam van die Molina welke feitelijkheden hebben bestaan uit

- het op slot doen van de slaapkamerdeur en/of
- ~~het (plotseling) van achteren omhelzen van die Molina en/of~~
- het uittrekken van de (boven)kleding van die Molina en/of het naar beneden trekken van de broek van die Molina en/of
- het omdraaien van die Molina zodat zij met haar rug op bed kwam te liggen en/of
- het negeren van de opmerkingen van die Molina dat hij, verdachte, moest stoppen en/of het zeggen dat die Molina stil moest zijn en/of
- het zodanig voor het bed gaan staan, dat die Molina zich niet aan zijn handelingen kon onttrekken en/of
- met zijn volle gewicht tegen die Molina aanleunen en/of aanduwen, zodat zij niet weg kon en zij zich niet aan de handelingen van verdachte kon onttrekken

en hebbende die ~~(andere)~~ handelingen en dat seksueel binnendringen bestaan uit

- het ~~(plotseling)~~ van achteren omhelzen van die Molina en/of
- het wrijven over de binnenzijde van de dijbenen van die Molina en/of het duwen van zijn handen tussen de dijbenen van die Molina en/of
- het kussen van de buik van die Molina en/of
- het met zijn tong in *langs* de vagina van die Molina ~~is gegaan~~ en/of
- het stoppen van een ~~of meerdere~~ vingers in de vagina van die Molina en/of
- het uit zijn broek halen van zijn penis en/of (daarbij) zeggen: "Let me do it quick".

Hetgeen meer of anders is ten laste gelegd is niet bewezen, zodat de verdachte hiervan zal worden vrijgesproken.

Indien in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn deze verbeterd (*cursief*). De verdachte is daardoor niet geschaad in de verdediging.

Bewijsmiddelen

Het Hof grondt zijn overtuiging dat de verdachte het bewezenverklaarde heeft begaan op feiten en omstandigheden die in de hierna volgende bewijsmiddelen zijn vervat en die reden geven tot de bewezenverklaring.

1. Een proces-verbaal van aangifte, in de wettelijke vorm opgemaakt en op 30 maart 2010 gesloten en getekend door mr. M.L.P. Ridderbeks, officier van justitie in Sint Maarten, p.v. nummer: 076/JD/'10, bijlage 1, voor zover inhoudende, als verklaring van de aangeefster Laura A. Molina, -zakelijk weergegeven:-

Afgelopen Regatta heb ik op vrijdag, zaterdag en zondag meegevaren op de boot van Bobby Velasquez. Hij is de broer van mijn oma. Ik noem hem oom Bobby. Op zondag 7 maart 2010 waren oom Bobby, zijn crew en mijn vriendin Teala Howell en ik aanwezig. Na de race gingen Teala en ik douchen in het huis van oom Bobby. We gingen naar Bubble Tea. Teala werd later opgehaald door haar vader. Oom Bobby belde en vroeg of ik naar zijn huis kon gaan om de deur te openen voor zijn

gasten. Nadat ik de foto's die we tijdens de Regatta gemaakt hadden op de computer van oom Bobby had gezet, ging ik weer naar buiten. Oom Bobby belde op een gegeven moment en vroeg of ik kwam. Het was toen na 18:00 uur. Ik ging naar zijn huis en zag toen dat oom Bobby buiten zat met zijn secretaresse en zijn gast. Ik logde weer in op zijn computer en zette de foto's op Facebook. Oom Bobby zou bij ons thuis komen eten en zou mij dus thuis brengen. Ik werd gebeld door mijn vriendinnen Stephanie en Jennifer. Terwijl ik met hen in gesprek was, ging het licht uit in de computerkamer. Dit deed oom Bobby. Ik sloot de computer af en beëindigde het gesprek met Stephanie, omdat ik dacht dat we naar huis zouden gaan. Ik wilde mijn spullen uit de slaapkamer pakken. Plotseling voelde ik dat oom Bobby mij van achteren omhelsde. De dag ervoor was ik tijdens het zeilen verbrand op mijn schouders en benen. Hij zei dat hij mij weer zou insmeren met een speciale crème die hij had. Hij liep naar de badkamer om die crème te pakken. Toen hij uit de badkamer kwam, vroeg hij: "Why so much clothes?" Hij deed mijn shirtje uit en maakte het bandje van mijn bikini los. Terwijl ik met mijn beide handen dat bandje weer vast probeerde te maken, trok hij mijn short naar beneden. Hij maakte toen een opmerking over mijn onderbroek, hij zei: "Oh polkadots today."

Hij stond naast het bed en ik zat op het bed. Hij pakte de afstandsbediening van het bed en liet het matras aan twee kanten omhoog gaan. Vervolgens begon hij mijn benen in te smeren met crème. Hij kwam daarbij steeds met zijn handen aan de binnenkant van mijn bovenbenen. Ik vond dit niet prettig en voelde mij ongemakkelijk. Hij probeerde mijn benen steeds uit elkaar te duwen. Ik bleef mijn benen stijf tegen elkaar houden terwijl hij steeds weer zijn handen tussen de binnenkant van mijn dijbenen probeerde te duwen. Omdat ik mij steeds ongemakkelijker begon te voelen, draaide ik met mijn rug naar hem toe zodat hij mijn schouders kon insmeren en niet meer aan mijn dijbenen zou zitten. Ik hoorde dat hij inmiddels heel zwaar ademde. Hij begon complimenten te maken over mijn lichaam en mijn billen. Hij draaide me om en legde me op mijn rug op het bed. Hij begon mijn buik te kussen en ging al kussend naar beneden. Ik ging rechtop zitten en vroeg hem bang en boos wat hij deed. Hij zei steeds: "It's okay, I just want to kiss it." Ik bleef tegen hem zeggen dat hij moest stoppen, dat we moesten gaan en dat mijn ouders op ons wachtten. Ik was op dat moment heel bang en voelde me eenzaam.

Hij zei dat ik stil moest zijn en hij begon me te beffen. Hij zat hierbij op zijn knieën voor het bed en stond daarna half op. Hij maakte de opmerking "I come a lot" en stopte zijn vinger in mijn vagina en begon seksuele bewegingen met zijn vinger te maken. Daarmee bedoel ik op- en neergaande bewegingen. Zijn gulp stond open. Ik bleef zeggen dat hij moest stoppen dat mijn ouders op hem wachtten. Ik probeerde overeind te komen, maar hij duwde zijn volle gewicht tegen me aan, waardoor ik hem niet weg kreeg. Hij duwde me zodanig dat ik weer op bed kwam te liggen. Hij liet zijn broek een beetje zakken en nam zijn penis eruit. Hij zei: "Let me do it quick". Ik schrok hier zo van, dat ik heel hard "No" zei en op de een of andere manier langs hem heen wist te komen. Ik rende naar de deur die op slot was. Ik kon de deur openen en merkte dat oom Bobby niks meer deed.

Bij de deur trok ik mijn topje en mijn short aan. Ik hoorde dat oom Bobby een telefoontje kreeg. Ik pakte snel mijn gsm. Vervolgens sms-te ik het woordje "help" naar Geronimo. Ik wist dat hij in de buurt moest zijn en hoopte dat hij mij na het lezen van het sms-je zou komen zoeken. Dit was ongeveer om 19:30 uur. Ik stuurde eenzelfde sms-je naar mijn vriend Jeramie. Oom Bobby bracht me naar huis met zijn auto.

2. Een proces-verbaal, in de wettelijke vorm opgemaakt en op 20 mei 2010 gesloten en getekend door L.A. Gachette, inspecteur bij het Korps Politie Sint Maarten, pv nummer: 076/JD/'10, bijlage 12, voor zover inhoudende, als verklaring van de verdachte, -zakelijk weergegeven-:

In woon in Sint Maarten aan de Kanaalsteeg 1. Laura Molina is mijn kleine nicht. Dit jaar vond de Regatta plaats op 5, 6 en 7 maart. Ik heb Laura samen met Teala uitgenodigd om samen met mij op mijn zeilschip te varen tijdens de Regatta. Op de derde dag na de wedstrijd waren wij omstreeks 14:30 uur terug bij "Bobby's Marina". Ik gaf Laura mijn huissleutels zodat Taela en zij naar mijn woning konden gaan om een bad te nemen. Daarna had ik Laura niet meer gezien. Wel belde ik haar een aantal keren. Ik had op die dag om 18:00 uur een afspraak bij mijn woning. Toen ik de vergadering verliet, liep ik in de richting van mijn slaapkamer. Ik zag dat Laura in mijn kantoor achter de computer zat. Ik ging mijn slaapkamer binnen en de daarin gelegen badkamer. Laura, mijn dienstmeisje en ik verlieten mijn woning.

3. Een proces-verbaal, in de wettelijke vorm opgemaakt en op 27 mei 2010 gesloten en getekend door L.A. Gachette, inspecteur bij het Korps Politie Sint Maarten, pv nummer: 076/JD/'10, bijlage 25, voor zover inhoudende, als verklaring van E.S. Molina, -zakelijk weergegeven-:

Ik ben de vader van Laura. Op zondag 7 maart 2010 had ik een diner bij mijn woning. Wij hadden Bobby die dag uitgenodigd om bij ons te komen dineren. Priscilla wenkte mij om naar onze slaapkamer te komen. Toen vertelde zij aan mij dat Laura aan haar had verteld dat zij door Bobby seksueel misbruikt werd. Ik belde Bobby op. Ik confronteerde hem met de beschuldigingen van Laura. Hij zei dat hij Laura met crème tegen verbranding had ingesmeerd.

4. Een proces-verbaal, in de wettelijke vorm opgemaakt en op 28 mei 2010 gesloten en getekend door L.A. Gachette, inspecteur bij het Korps Politie Sint Maarten, pv nummer: 076/JD/'10, bijlage 26, voor zover inhoudende, als verklaring van Stephen Jeramie Cranston, -zakelijk weergegeven-:

Op de derde dag van de regatta kreeg ik een tekst bericht van Laura op mijn telefoon. Het zei: "help". Het was volgens mij tussen 19:00 en 20:00 uur.

5. Een geschrift, te weten het resultaat van het uitlezen van een telefoon van het merk Nokia, type 7210 voorzien van de IMEI code 355743026368361, (als bijlage gevoegd bij een proces-verbaal, in de wettelijke vorm opgemaakt en op 26 maart 2010 gesloten en getekend door S. Konijnenberg, buitengewoon agent van politie bij het Korps Politie Nederlandse Antillen, zittingsplaats Sint Maarten, pv nummer: 1003261100. AMB, 076/JD/'10, bijlage 30), voor zover inhoudende, -zakelijk weergegeven-:

Contacts stored in the device:

Name: Laura Molina
Tel: 5561709

SMS messages sent or received from the device:

Number: +5995561709
Message: Help
Type: Incoming

Printlijst 5561709
2010-03-07 19:31:55 5995561709

Printlijst 5206080
2010-03-07 19:31:51 5995561709 5206080

6. Een proces-verbaal van bevindingen, in de wettelijke vorm opgemaakt en op 15 juni 2010 gesloten en getekend door mr. M.L.P. Ridderbeks, officier van justitie in Sint Maarten, voor zover inhoudende, als verklaring van de officier van justitie, -zakelijk weergegeven-:

Omstreeks 26 maart 2010 ontving ik uit handen van Geronimo Velasquez diens mobiele telefoon, een Nokia. Deze telefoon werd op 26 maart 2010 door mij in handen gesteld van S. Konijnenberg, buitengewoon agent van politie bij het Korps Politie Nederlandse Antillen, zittingsplaats Sint Maarten. Het proces-verbaal van uitlezen van telefoon Nokia type 7210, met documentcode 10032621100.AMB, is al bijlage 30 gevoegd bij het eindverbaal dat is opgemaakt tegen verdachte O.R.F. Velasquez.

Bewijsoverwegingen

De verdediging heeft betoogd dat de verklaring van aangeefster dient te worden uitgesloten van het bewijs omdat deze zou zijn opgemaakt in strijd met mogelijke beleidsregels ter zake van de opsporing van zedenzaken, waarbij is gerefereerd aan een Nederlandse “aanwijzing ter zake van opsporing en vervolging inzake seksueel misbruik”.

Het Hof overweegt dat hier te lande zulke beleidsregels in ieder geval niet zijn gepubliceerd. Voor zover aan interne regels rechten kunnen worden ontleend, acht het Hof - gezien de onweersproken stelling van de procureur-generaal dat zulke regels hier te lande niet bestaan - niet aannemelijk dat er bij de aangifte in strijd met enige door de verdediging bedoelde beleidsregel of -richtlijn is gehandeld. Het beroep op bewijsuitsluiting wordt derhalve verworpen.

De verdediging heeft voorts betoogd dat de verklaring van aangeefster onbetrouwbaar is.

Het Hof overweegt daaromtrent als volgt. Door de aangeefster is in haar aangifte een zeer gedetailleerde beschrijving gegeven van hetgeen zich op 7 maart 2010 tussen haar en de verdachte heeft voorgedaan. Deze verklaring is consistent met hetgeen zij blijktens de verklaringen van onder meer haar ouders, Geronimo Velasquez, Jeramie Cranston, de schoolcounselor en de psychiater de avond van en de dagen na het incident daarover aan hen heeft verteld. Ditzelfde geldt ten aanzien van de geschriften van aangeefster waarin zij voor haar ouders respectievelijk de schoolcounselor op de avond van het incident respectievelijk de dag na het incident heeft uiteengezet wat er gebeurd is (bijlagen 3, 4, 26, 28 en 29 bij proces-verbaal nummer 076/ID/'10 en de zich in het dossier bevindende verklaring Dr. A. Jurgensen Mathurin, MD Psychiatrist, van 11 juni 2010). In haar verklaring bij de rechter-commissaris is de aangeefster bij haar verklaring gebleven.

De verklaring van de aangeefster, die het Hof, mede gezien het voorgaande, betrouwbaar acht, vindt steun in de sms-berichten met de tekst “help” die de betreffende avond vanaf het toestel van de aangeefster zijn verzonden naar Jeramie Cranston en Geronimo Velasquez. Voorts vindt haar verklaring steun in de verklaring van de vader van de aangeefster, die verklaart dat de verdachte, nadat hij deze telefonisch met de beschuldiging had geconfronteerd, hem heeft gezegd dat hij de aangeefster met crème had ingesmeerd. Tevens vindt de verklaring van de aangeefster steun in de verklaring van de verdachte dat hij en de aangeefster in de relevante tijdsperiode samen in zijn huis waren en dat hij naar de badkamer en slaapkamer ging.

Over de verklaring van de aangeefster (proces-verbaal van 16 april 2010) dat de verdachte haar de dag eerder ook met crème had ingesmeerd heeft de verdachte wisselende verklaringen afgelegd. In zijn eerste verhoor bij de politie (proces-verbaal van 20 mei 2010) zegt hij dat hij de aangeefster op vrijdag 5 maart met crème had ingesmeerd omdat zij verbrand was, maar zich niet herinnert of dat op het zeilschip of bij zijn woning was. In zijn tweede verhoor bij de politie (proces-verbaal van 22 mei 2010) verklaart hij dat dit insmeren plaatsvond op het schip. Ter zitting in hoger beroep heeft de verdachte verklaard dat dit insmeren op vrijdag 5 maart of zaterdag 6

maart heeft plaatsgevonden, en wel op de porch van zijn huis. Deze wisselende verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de verdachte.

Naar het oordeel van het Hof vindt de verklaring van de aangeefster voldoende steun in het overige bewijsmateriaal als hiervoor vermeld, en is derhalve aan de bewijsminimumregel van artikel 385, derde lid, Sv voldaan. Het Hof merkt tenslotte op dat de verdediging de gelegenheid heeft gehad de aangeefster te ondervragen en van die gelegenheid (bij de rechter-commissaris) ook gebruik heeft gemaakt. Tegen het horen van de aangeefster ter terechtzitting in eerste aanleg heeft de verdediging zich verzet.

Strafbaarheid van het bewezenverklaarde

Het bewezenverklaarde levert op:

primair:
verkrachting,
strafbaar gesteld bij artikel 248 van het Wetboek van Strafrecht.

Het bewezenverklaarde is strafbaar nu geen feiten of omstandigheden aannemelijk zijn geworden die de strafbaarheid ervan opheffen of uitsluiten.

Strafbaarheid van de verdachte

De verdachte is strafbaar nu geen feiten of omstandigheden aannemelijk zijn geworden die zijn strafbaarheid opheffen of uitsluiten.

Oplegging van straf

Bij de bepaling van de straf heeft het Hof rekening gehouden met de aard en de ernst van het bewezen en strafbaar verklaarde, op de omstandigheden waaronder de verdachte zich daaraan schuldig heeft gemaakt en op de persoon van de verdachte, zoals van een en ander uit het onderzoek ter terechtzitting in hoger beroep is gebleken. Meer in het bijzonder heeft het Hof daarbij het volgende in aanmerking genomen.

De verdachte heeft zijn achternichtje gedwongen tot het ondergaan van seksuele handelingen die mede bestonden uit het seksueel binnendringen van haar lichaam. De verdachte was toen 65 jaar, terwijl zijn slachtoffer destijds 16 jaar oud was. De verdachte heeft misbruik gemaakt van het fysieke en psychische overwicht dat hij had op zijn slachtoffer. Het Hof houdt rekening met de omstandigheid dat de verkrachting heeft plaatsgevonden binnen de familiesfeer, waarbij de verdachte misbruik heeft gemaakt van het vertrouwen dat de aangeefster in hem als oudoom had gesteld, en waardoor het handelen van de verdachte de verhoudingen binnen de familie ernstig heeft verstoord.

De verdachte heeft door zijn handelwijze inbreuk gemaakt op de psychische en lichamelijke integriteit van het slachtoffer. Hij heeft zijn eigen seksuele gevoelens laten prevaleren boven het belang van het slachtoffer en heeft daarbij geen rekening gehouden met de psychische gevolgen voor zijn slachtoffer. Het is algemeen bekend dat de psychische gevolgen van dergelijke seksuele contacten voor de slachtoffers veelal ernstig en langdurig kunnen zijn.

De persoonlijke omstandigheden van de verdachte geven aanleiding de straf deels voorwaardelijk op te leggen. In het bijzonder gaat het daarbij om de omstandigheid dat de verdachte niet eerder voor een soortgelijk feit strafrechtelijk is veroordeeld, zijn gevorderde leeftijd en de omstandigheid dat aannemelijk is geworden dat hij, als in Sint Maarten bekend en vooraanstaand persoon, nadeel heeft ondervonden van de in de media aan deze zaak bestede aandacht.

Op grond van het voorgaande acht het Hof na te melden straf passend en geboden.

Toepasselijke wettelijke voorschriften

De op te leggen straf is, behalve op de reeds aangehaalde wettelijke voorschriften, gegrond op de artikelen 17a, 17b, 17c en 31.

BESLISSING

Het Hof:

vernietigt het vonnis van het Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten van 1 juli 2011 en doet opnieuw recht als volgt;

verklaart bewezen dat de verdachte het primair ten laste gelegde feit, zoals hiervoor bewezen verklaard, heeft begaan;

verklaart niet bewezen hetgeen de verdachte meer of anders is ten laste gelegd en spreekt hem daarvan vrij;

kwalificeert het bewezenverklaarde als hiervoor omschreven;

verklaart het bewezenverklaarde strafbaar en de verdachte daarvoor strafbaar;

veroordeelt de verdachte tot **een gevangenisstraf voor de duur van VIJFTIEN (15) MAANDEN**;

beveelt dat van deze straf een gedeelte, groot **TWAALF (12) maanden**, niet zal worden tenuitvoergelegd, tenzij later anders mocht worden gelast op grond dat de veroordeelde zich vóór het einde van een proeftijd, welke hierbij wordt bepaald op drie (3) jaar, aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt;

bepaalt dat de tijd die door de veroordeelde voor de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in verzekering en in voorlopige hechtenis is doorgebracht, bij de tenuitvoerlegging van de opgelegde gevangenisstraf in mindering wordt gebracht.

Dit vonnis is gewezen door mrs. P.E. de Kort, J. de Boer en E.M. van der Bunt, leden van het Hof, en in tegenwoordigheid van de griffier ter openbare terechtzitting van het Hof in Curaçao uitgesproken op 20 oktober 2011.

The image shows three distinct handwritten signatures in black ink. The top signature is a simple, horizontal stroke with a small loop at the end. The middle signature is more complex, with multiple overlapping strokes and a long horizontal line extending to the right. The bottom signature is the most legible, appearing to read 'E.M. van der Bunt' with a horizontal line underneath.